

Verbijzonderingsregeling E01 en E02

Hieronder krijgt u een korte toelichting op de verbijzonderingsregelingen E01 en E02. We verwijzen daarbij naar de relevante wetsartikelen.

Eenheidsprijs code E01

De goederen waarvoor u de verbijzonderingsregeling E01 kunt gebruiken, staan in Bijlage 23-02 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 (hierna: UVo.DWU). Met het gebruik van verbijzonderingsregeling E01 geeft u aan dat de aangegeven goederen in consignatie verkocht worden na het aanvaarden van de aangifte in het vrije verkeer brengen. U hebt daarbij de keuze om de eenheidsprijs of de aftrekmethode te gebruiken in uw aangifte. In alle andere gevallen mag u de eenheidsprijs niet gebruiken.

De relevante bepalingen zijn onder meer artikel 74, lid 2c van Verordening (EU) 2013/952 j.o. Artikel 142 van de UVo.DWU.

Standaardinvoerwaarden, forfaitaire invoerwaarden code E02

De goederen waarvoor u de verbijzonderingsregeling E02 kunt gebruiken, staan in Bijlage VII deel A van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891. Met het gebruik van verbijzonderingsregeling E02 geeft u aan dat de aangegeven goederen in consignatie verkocht worden na het aanvaarden van de aangifte in het vrije verkeer brengen. U bent in dat geval verplicht om de standaardinvoerwaarde (de forfaitaire invoerwaarde) te gebruiken in uw aangifte. In alle andere gevallen mag u deze standaardinvoerwaarde niet gebruiken.

De relevante bepalingen vindt u in artikel 75 lid 4 van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 van de Commissie van 13 maart 2017:

'Artikel 75 als basis te nemen invoerprijs

4. De douanewaarde van in consignatie ingevoerde goederen wordt rechtstreeks bepaald overeenkomstig artikel 74, lid 2 onder C) van de Verordening (EU) nr. 952/2013 en daartoe is overeenkomstig artikel 38 van de Uitvoeringsverordening (EU) 2017/892 berekende standaardinvoerwaarde van toepassing gedurende de desbetreffende periode.'

Consignatie

In het Handboek Douane op douane.nl vindt u uitleg van het begrip 'consignatie' in onderdeel 9.00.00, paragraaf 2.6.

Incidentele aanvullende zekerheid

Geeft u goederen aan uit Bijlage VIIA van de Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891 met gebruik van de transactiewaardemethode? Dan moet u soms incidentele aanvullende zekerheid stellen. Dit is het geval als er sprake is van een situatie zoals beschreven in artikel 75 lid 2 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/891:

'Artikel 75 als basis te nemen invoerprijs

2. Wanneer de douanewaarde van de in bijlage VII, deel A, vermelde producten wordt bepaald aan de hand van de transactiewaarde als bedoeld in artikel 70 van Verordening (EU) nr. 952/2013 en die douanewaarde meer dan 8 % hoger is dan het door de Commissie als standaardinvoerwaarde berekende forfaitaire tarief op het ogenblik waarop de aangifte voor het vrije verkeer voor die producten wordt ingediend, moet de importeur een in artikel 148 van Uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie (1) bedoelde zekerheid stellen. Daartoe is het op de in bijlage VII, deel A, van de onderhavige verordening vermelde producten toe te passen invoerrecht gelijk aan het bedrag van de rechten die de importeur zou hebben betaald wanneer de betrokken producten op basis van de standaardinvoerwaarde waren ingedeeld.

De eerste alinea is niet van toepassing wanneer de standaardinvoerwaarde hoger is dan de invoerprijzen die zijn opgenomen in bijlage I, derde deel, afdeling I, bijlage 2, bij Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad (2), of wanneer de aangever verzoekt om de onmiddellijke boeking van het bedrag aan rechten dat uiteindelijk op de goederen van toepassing is, in plaats van het stellen van een zekerheid.'